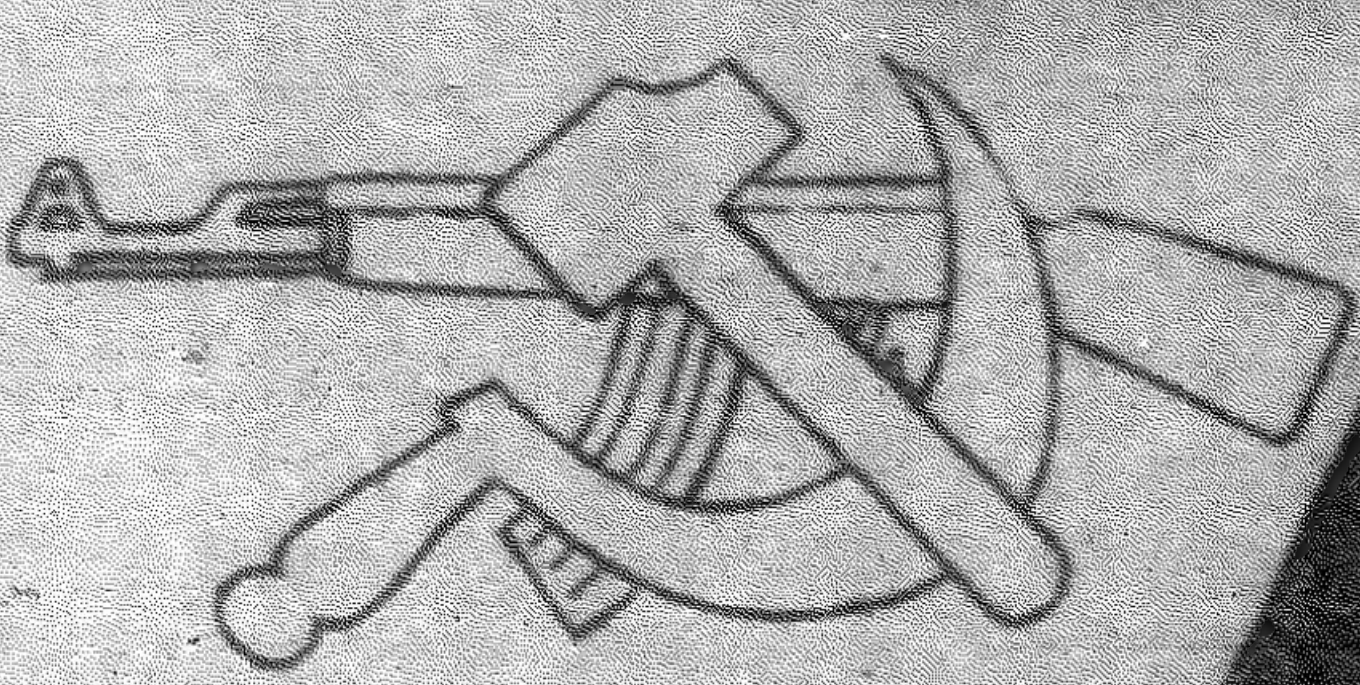

ANG

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATIBAYAN NG
MARXISMO - LENINISMO - KAISIPANG MAG ZEDONG

Bayan

Espesyal na Labas

Disyembre 26, 1980

N I L A L A M A N

Pahayag ng Komiteng Tagapagpaganap ng Komite Sentral
sa ika-12 Anibersaryo ng Muling Pagkakatatag ng
Partido Komunista ng Pilipinas

Iginagdiriwang natin ngayon ang ikalabindalawang e-ibersaryo ng muling-tatag na Partido Komunista ng Pilipinas. Labindalawang taon itong lipos ng tiwala at pag-asa sa malawak na masa ng sambayanan, ng kabayaniha't sakripियो, ng mahahalagang aral at pinaghirapang mga tagumpay. Sa loob ng labindalawang taon, naksipon-tayo ng napakayamang karanasang mapupuhunan natin para sa tuluy-tuloy na pagsulong ng demokratikong rebolusyong bayan hanggang sa maningning na tagumpay.

Sa okasyong ito, suriin natin ang kasalukuyang kalagayan at iiatag ang pangunahing mga tungkulin ng Partido. Pinapatinubayan tayo sa gawaing ito ng mga desisyon ng Ikawalong Plenum ng Komite Sentral ng Partido.

Sa osenya, umiiral pa rin sa bansa ang pangkalahatang kalagayan sa pulitika at ekonomya na hinarap ng Partido noong Ikatlong Plenum ng Komite Sentral. Nananatiling pangkalahatang panawagang pampulitika natin ang pagsusulong sa kilusang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista, at sentral na tungkulin ang pagdurug sa diktadurang EU-Marcos sa pamanagitan ng armadong demokratikong rebolusyon. Sa tungkuling ito nakatuon at nagsisilbi ang lahat ng kasalukuyang pagsisikap natin. Dito rin nakasalalay ang katu-paran ng mga saligang pambansa't demokratikong interes ng sambayanang Pilipino.

Pero mayroon ding mga partikular na katangian ang kasalukuyang sitwasyon. Sa pagtupad sa ating mga pangunahing rebolusyonaryong tungkulin, dapat bigyan ng matamang pansin sa lalabas na isaalang-alang ang mga partikularidad na ito.

Isa-isa nating talakayin ang mga pagbabagong ito, na nagsisulang lumitaw noong 1977 at patuloy pang tumingkad nang sumunod na mga taon hanggang kapalukuyan: una, sa takbo ng kilusang masa; pangalawa, sa armadong pakikibaka; pangatlo, sa Partido't buong kilusang pambansa-demokratiko; pang-apat, sa pag-unlad ng ibang nagsasariling progresibong organisasyon; panlimang, sa relasyon ng dalawang malaking paksyon ng mga naghaharing uri; at pang-anim, sa katayuan ng diktadura.

Ang kilusang masa sa kanayunan

Ang masaklaw at masiglang pagsulong ng kilusang masa sa kanayunan at kalunsuran ang una at pinakakapansin-pansing pagbabago nitong nakaraang ilang taon. Walang kaparis sa buong panahon ng paghaharing militar ang lawak at lalim na naabot ng kilusang masa, laluna nitong lumipas na dalawang taon. Kahit binabantaan, tinatakot at sarahas na sinusupil, paulit-ulit na iginigiit ng mamamayan ang kanilang mga demokratikong karapatan; galit na tinututulan nila ang diktadura at ang napakaraming imposisyon nito. Mula sa dulong itaas hanggang sa dulong ibaba ng kapuluan, mapangahas na naglulunsad ng mga martisa't rali, welga, boykot at iba pang aksyong masa ang mga manggagawa, magsasaka, estudyante at mga kaalyado nila.

Sa kanayunan, may ilandaang libo na ang magsasakang lumahok sa mga kampanyang masa na masaklaw ng buu-buong mga baryo, mga grupo ng baryo at maging ng ilang bayang magkakalapit. Pambihira ang bilis ng paglaganap ng militanteng kilusan sa maraming parte ng kanayunan na ngayon lang naabot sa loob ng napakahabang panahon. Sa pamanagitan ng mga aksyong hayag o lihim, isinusulong ng masang magsasaka ang mga kampanya laban sa pagsasamantalang pyudal at mala-pyudal na matagal nang nagpapahirap sa kanila. Nagbubunga sa ang mga ito ng makabuluhang biyaya sa mga magsasaka't manggagawang bukid sa maraming lugar; tulad ng hanggang 50 porasyento at sahiyit pang pagbaba ng upa sa lupa, may ilandaang porasyentong pagtaas ng sahod, pagbawas sa interes sa pantang, at paglago ng produksyon at mga simpleng anyo ng kooperasyon. Binigo rin ng masa sa nayon ang maraming tangka sa pangangalakas ng lupa at sapilitang pagpapalitan sa sakahan at tahanan. Ilang ulit na nasa loob din ang mga tagahayon sa iba't ibang rehiyon ng malalaking aksyong protesta laban sa mga pagmamalupit at pang-aabusong mga armadong kaspon ng diktadura.

Sa mga pakikibakang ito, maramihang lumalahok at sususupporta ang mga tagapoblasyon at tagasyudad, at epektibong napararating sa malaking bilang ng mamamayan ang mga hinaing ng mga tagabaryo. Masigasig na tinatangkilik ng masa sa kanayunan ang hukbong bayan at armadong pakikibaka. Kanilang binaliklat ang maraming mahahalagang sawang bahagi ng pagbubukas at pagpapaulad ng mga larangang gerilya, pagsuporta sa materyal sa pangangailangan ng hukbong bayan, paniniiktik sa pwersa ng kaaway, pangangalap ng armas, at mga operasyong militar.

Kilusang masa sa kalunsuran

Muling lumalakas ang kilusang masa sa kalunsuran at mahusay itong pakikibagapay sa pangkalahatang pagsulong ng pakikidigmang gerilya at kilusang masa sa kanayunan. Muling umabante ang kilusang masa sa Maynila-Rizal pagkatapos malutas ang problema sa kanang oportunismo noong 1978. Sa ibang syudad, nagpanibagong-sigla naman ang kilusang masa na humina at tumawag nang malaki pagkatapos ipataw ang paghaharing militar.

Higit na militanteng lumalaban ngayon ang masang manggagawa para sa mas mataas na sahod at karapatang magwela. Patuloy na lumalakas ang malawak na kilusang nilikha nila para sa mga layuning ito. Naglulunsad ang mga manggagawa ng mga welga, petisyon at iba pang pakikibakang masa; at pinalalaganap nila ang ahitasyon tungkol sa mga isyu sa pabrika. Kasabay nito, lumalaki ang partisipasyon nila sa mga pampulitikang martsa't rali sa bidasatahan ng mga nagmula sa ibang demokratikong uri at sektor ng lipunan, at dumarami ang mga manggagawang punupunta sa kanayunan at tuwirang lumalahok sa armadong pakikibaka.

Kahanga-hanga rin ang pag-unlad ng progresibong kilusang estudyante nitong nakaraang dalawang taon. Sa taong 1980 lamang, mahigit isang daanlibong estudyante sa mga unibersidad, kolehiyo at haykul sa iba't ibang parte ng Pilipinas ang nagboykot laban sa paulit-ulit na pagtataas ng bayad sa matrikula, panunupil sa mga karapatang demokratiko at akademiko, at tiwaling sistema ng edukasyon. Dahil sa lawak at lakas ng kilusang boykot, napilitang umatras nang kaunti ang diktadura at mga kapitalista sa edukasyon sa pagsingil sa mga estudyante ng dagdag na gastusin, at ibinalik sa maraming eskwelahan ang mga konseho at pahayagan ng mga estudyante, kahit walang-tigil na tinatanghang limitahan ang mga karapatan ng mga ito. Mula sa mga pagkilos at isyu sa paaralan, mabilis na nakatungo ang mga estudyante sa mas mauunlad na aksyong masa sa mga lansangan at pagdadala sa mga isyung di lamang kanila, kundi sa mas malawak na masa rin. Lumitaw at umunlad ang malaking bilang ng mga bagong kadre at aktibista na namumuno sa kilusang estudyante at gumaganap ng iba pang mahahalagang tungkulin sa rebolusyon.

Sa pagsigla ng kilusang manggagawa, magsasaka at estudyante, naeenggan-yong lumaban ang iba pang progresibong sektor ng petiburgeya ng lunsod. Nagiging higit na aktibo ang mga progresibong propesyonal at maliliit na negosyante sa paggigiit ng sariling mga karapatan at pagsuporta sa mga pakikibaka ng mga manggagawa, magsasaka at estudyante. Dumang-dama ang ligalig sa lahat ng demokratikong uri't sektor ng lipunan.

Sinasalanin ng pagsulong ng mga pakikibakang masa sa kanayunan at kalunsuran ang malaking pag-igpaw sa organisasyon at kasulatan ng mamamayan. Masa bagong panahon tayo ng pagsibol ng iba't ibang tipo at anyo ng organisasyon ng masa. Di karaniwan ang sigasig ng masa sa pagtugon sa mga pagsisikap ng Partido na maorganisa sila. Sa mga nasasaklaw ng Partido lamang, mayroon nang ilandaang libong mamamayan ang epektibong napasusunuan ng mga hayag at lihim na organisasyon. May sarili ring pagsisikap ang ibang rebolusyonaryong grupo, bukod sa lumalaganap na pagkukuha ng masa mismo.

Napupukaw sa pampulitikang pagkilos ang palaki nang palaking bilang ng mamamayan at lumalalis ang pag-intindi nila sa pangangailangan ng mapagpasya't rebolusyonaryong pagdugong sa diktadura at sa buong naghaharing sistema.

Higit kailangan mula nang ipataw ang paghaharing militar, tuwiran at bayagang ikinakawing ang kagyat at partikular na mga ipinaglalaban ng iba't ibang demokratikong uri't sektor sa komprehensibo at matagalang mga layusin ng kilusang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista. Sa ganitong kala-gayan, matibay ang pundasyon para sa mas sapangahas pang pagsulong hindi lamang ng kilusang masa kundi pati ng ibang rebolusyonaryong gawain at ng buong pakikibaka sa diktadurang EU-Marcos.

Ang pagsulong ng armadong pakikibaka

Isa pang mahalagang pagbabago nitong nakaraanang ilang taon ang mabilis na paglaganap sa buong bansa at panisulang pagtindi ng pakikidigmang gerilya. Mayroon nang mga pwersa at larangang gerilya ang Bagong Hukbong Bayan sa iba't ibang estratehikong bahagi ng kapuluhan. Sa kasalukuyan, masasaklaw ng mahigit 400 bayan ng 43 probinsya ang 27 larangang gerilya natin. Kompre-hensibong pinamunlad ang mga sangkap para higit pang lumaki at lumakas ang mga ito samantalang patuloy na inihahanda ang mga bagong sonang gerilya at pinalalawak ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Sa kabuuan, mayroon na ngayong solido at malapad na batayan para sa sistematiko at tuluy-tuloy na pagpapasidhi ng pakikidigmang gerilya. Bunga ito pangenahin ng walang-humpay na pagpupunyagi ng Partido at Bagong Hukbong Bayan, ayon sa matagalang plano sa pagsulong ng digmang bayan sa Pilipinas.

Kung pag-tusapan ang Bagong Hukbong Bayan, mahahati sa dalawang bahagi ang panahong mula ipataw ang paghaharing militar. Hanggang noong kalagitnaan ng nakaraang dekada, dumaan ito sa maraming kahirapan at dumanas ng matitir-ding pinsala dahil sa mabangis na panahalakay ng diktadura at mabibigat na limitasyon sa karanasan, kaalaman, organisasyon, kagamitan at suportang masa. Paulit-ulit sa sinalakay ng kaaway ang mga unang larangang gerilya kaya lumiit ang saklaw ng halos lahat at mayroon pang tuluyang iniwan nang pansa-mantala. Sa mas maraming bahagi ng kanayunan naman, inihahanda pa lamang ang mga sonang gerilya sa napakahirap na kalagayan. Itinalaga para sa gawaing ito, sa mga lugar na kailangan sunang buhayin muli ang kilusang nagkasaka, ang mga yunit pampropaganda na bukod sa maliliit at kulang na kulang sa sandata ay salat din sa karanasan. Agad pa silang tinutugis, saanman maram-daman, ng malaki't malakas na kaaway. Mararaming nagurog na buong-buong mga yunit gerilya. Maraming riple ang napalitaw, pero marami rin ang nawala; kaya di gaanong nagbago ang lakas sa riple ng hukbong bayan. Gayunman, unti-unting nakaposisyon tayo sa maraming lugar, pati sa Mindanaw.

Hindi inurungan ng Partido at hukbong bayan ang malalaking kahirapan at sakripisyo; nagpatuloy ang pagsisikap at pagkatuto sa armadong pakikibaka hanggang sa mas umina nang mas umina ang kalagayan mula 1977. Lumaki at lumakas ang mga binhing naitanim noong naunang mga taon; nabawi ang mga nawala at mabilis na nalampasan sa bilang at kalidad ang mga pwersang nai-pundar noon. Dumami nang mahigit dalawang ulit ang mga buong-panahong tauhan ng hukbong bayan, nang mahigit apat na ulit ang malalakas na riple; at lumawak nang maraming ulit ang nasasaklaw ng mga larangang gerilya. Naging mas madalas at mas matagumpay ang mga taktikal na operasiba. Bumilis ang pagbubuo ng mga iskwad at platang gerilya na may mas mahuhusay na sandata. Inililipat ng diktadura ang papalaking bahagi ng kanyang armadong pwersa sa mga larangan ng hukbong bayan, pero napahanatiling maliit ang mga pinsala at patuloy na sumusulong ang mga gawain.

Ang armadong pakikibakang Moro

Gugaganap ang Prente sa Pambansang Pagpapalayang Moro-Hukbong Bangsa Moro (MNLF-BMA) ng mahalagang bahagi sa rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa diktadurang EU-Marcos. Dumaan na rin ang MNLF-BMA sa mga pagsulong at pag-atras; at itinaturo ng iba't ibang senyales na patuloy itong gaganap ng malaking papel sa loob ng mahabang panahon. Mahahati naman sa tatlong panahon ang naging kalagayan ng MNLF-BMA mula nang ipataw ang paghaharing militar. Noong unang mga taon, sumiklab sa maraming lugar sa gitna at timog-kanlurang Mindanaw ang pag-aalsa ng mga Moro at nagsisula ang pakikidigma ng MNLF-BMA.

Mabilis na nakaabot ito sa mataas-taas na antas ng operasyong militar dahil sa angking mga bentaha sa suportang masa, pagsasanay at kagamitang militar, at suportang dayuhan. Itinali nito ang kalakhan ng armadong pwersa ng diktadura. Noong 1974, umabot sa kasagsagan ang armadong pakikibakang Moro at sa mahigit sampung libo ang regular na tauhan ng BMA.

Noong kalagitnaan ng nakaraang dekada, dumanas ang BMA ng malalaking pinsala sa mga labanan at bumaling sa mga taktikang gerilya. Sinundan ito ng pagtigil ng putukan at kasunduang Tripoli, na sinamantala ng diktadura para magpatatag ng posisyon sa Mindanao, sarapalang mang-intriga, sanghati at manalakay sa mamamayang Moro at mga pwersa ng MNLF-BMA. Lumakas ang tunguhing palasuko sa loob ng BMA, na pinalubha pa ng pagkakahati sa pamunuan. Malaki ang inihina noon ng BMA. Noong 1978, muling sumigla ang pakikidigwang gerilya ng MNLF-BMA at napigil din ang paghina ng kanilang pwersa, kahit patuloy ang problema sa mga sumusuko. Sa kasalukuyan, muling lumalaki at lumalakas ito kahit hindi pa nakaabot ang katayuan noong 1974. Mananatili ang MNLF-BMA na tanging hukbong lumalaban sa diktadura sa siyam na probinsya at may pwersa ito sa anim pang probinsyang kinikilusan din ng BMB.

Gumanap ng susing papel ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka para panatilihin mataas ang diwang palaban ng mamamayan laluna noong hindi pa sumisigla ang kilusang masa. Kung wala ito, hindi malayong mas malaki pa ang pinsalang tinamo ng rebolusyonaryong kilusan at ilang ulit pang naging mahirap at matagal ang muling pagsulong. Mapagpasya ang papel ng armas sa pangkalahatang pagsulong ng rebolusyonaryong pakikibaka nitong nakaraang ilang taon. At tiyak na mas malaki pa ang gagaspanan nito sa hinaharap na mas maunlad na antas ng pakikibaka sa diktadura.

Ang Partido at ang kilusang pambansa-demokratiko

Ang ikatlong mahalagang pagbabago sa sitwasyon ay ang komprehensibong paglaki at paglakas ng Partido at kilusang pambansa-demokratiko. Para sa Partido at kilusang pambansa-demokratiko, ang mga taong mula 1977, sa kabuuan, ay panahon ng pag-alpas sa kagipitan, at ng masiglang pagsulong. Malaki nang kawalan ang pagkabihag nina Kasasang Amado Guerrero at Kasasang Dante, hindi napigil ng pasistang diktadura ang mabilis na paglakas ng Partido, Bagong Hukbong Bayan at kilusang masa sa kanayunan at kalunsuran. Umamit tayo ng makabuluhang mga tagumpay sa iba't ibang larangan ng pagsisikap at lugar. Lumaki nang limang ulit ang kasapihan ng Partido. Nabuo ang maraming sangay at grupo ng Partido sa mga baryo, pabrika, eskwelahan, komunidad at opisina; at napalakas ang mga komite ng Partido mula sa pambansang antas hanggang sa antas ng seksyon. Sa halos lahat ng rehiyon, lumawak at tumatag ang organisasyon ng Partido't hukbong bayan at ang mga organisasyong masa. Dumanas tayo ng mga pinsala, pero hindi na kasinlaki at kasinlubha noong unang mga taon ng paghaharing militar.

Lahatang-panig ang naging pag-unlad ng Partido at kilusang pambansa-demokratiko nitong nakaraang apat na taon. Ito ang isang tawpok na dahilan ng masiglang pagsulong sa panahong ito at ng malaking tiwala natin sa mas masigla pang pagsulong sa hinaharap. Naging mahusay ang pagbabalanse at pagkokoordina sa iba't ibang gawain at lugar. Sa kabila ng ilang likas na di pagkakapantay-pantay, magkakaagapay na umuunlad ang gawain sa kanayunan at kalunsuran, sa iba't ibang rehiyon, sa armadong pakikibaka at kilusang masa, sa kilusang lihim at hayag, sa loob at labas ng Partido, sa pag-organisa at ibang gawain, sa edukasyon at ibang gawain sa araw-araw, at sa konsolidasyon at pagpapalawak. Gayunpaman, malaki pa ang magagawa para lalong mapahusay ang bagay na ito.

Mula 1973 hanggang 1976, dumanas sa mahigpit na pagsubok ang iba't ibang bahagi ng organisasyon ng Partido at kilusang pinamumunuan nito. Kabubuo pa lamang at sinasanay ang karamihan ng mga organisasyon ng Partido sa mga rehiyon nang maghanik ang pasistang diktadura ng puting lagis sa buong bayan.

Hibang sa ambisyong durugin ang Partido at rebolusyonaryong kilusan, paulit-ulit na sumalakay ang diktadura. Babang umilag sa salakay ng kaaway, maramihang inilipat sa kanayunan ang pwersa ng Partido sa pagbabago sa kalunsuran, para magbukas ng mga bagong monang gerilya at tumulong sa pagpapalakas sa mga dati; samantalang ang mga naiwan ay nagpursigi sa kilalang lihim, sumubok at nag-aral ng mga bagong paraan ng pagkilos. Mang mga taong ito, marami tayong limitasyon sa karanasan, organisasyon, kagamitan at iba pang pangangailangan. Kaya higit natina ininda ang mabangis sa pananalakay ng kaaway.

Pero sa kabila ng mga pinsala at kabiguan, ipinakita ng nakararaming kadre at kasapi ng Partido at Pulang mandirigma ang di natitinig na katapatan at pagtitiwala sa rebolusyonaryong adhikain. Napreserba ang mas malaking bahagi ng pwersang pinasumunuan ng Partido at napalitaw ang mga bagong pwersang pumalit sa nawala. Napangal ang rebolusyonaryong kilusan sa maraming bahagi ng kanayunan na dating hindi nasabot. Sa Maynila-Rizal, nagpursigi ang Partido sa pagpapalakas sa kilusang lihim at pagsubok sa maliliit na aksyong masa. Noong 1975 at 1976, naganap na ang ilang bugae ng welga't demonstrasyon.

Higit sa lahat, sa panahong ito ng sahipit na pagsubok at maigting na labanan, nakahalaw ang Partido ng napakahalagang mga aral at higit sa natuto sa pundamental na mga pangangailangan at pamamaraan ng iba't ibang pangunahing linya ng rebolusyonaryong gawain sa kanayunan at kalunsuran. Tumagan ang karanasan at kaalaman ng Partido sa mga partikular na katangian at pangangailangan ng digmang bayan sa Pilipinas. Nilagan ang mga ito ng Ikatlong Plenum ng Komite Sentral at ng akdang "Mga Partikular na Katangian ng Digmang Bayan sa Pilipinas" ni Kasamang Amado Guerrero. Mang sumunod na mga taon, mas malinaw na ang pag-unawa natin sa ating mga rebolusyonaryong tungkulin at bunga nito, matatag tayong nakaalpas sa kalagayang cipit at nakasulong nang mas mabilis.

Ang pag-unlad ng ibang progresibong organisasyon

Ang ikaapat na pagbabago sa sitwasyon ay ang pag-unlad sa pulitika at organisasyon ng ibang nagsasariling progresibong organisasyon at ang paglapit ng relasyon natin sa kanila. Sa pamamagitan ng sarili at magkakahiwalay na pagkukusa, umunlad at lumalakas ang Partido't kilusang pinasumunuan nito at ang MNLF-BMA. Gayundin ang ibang mas maliliit na progresibong organisasyong lumitaw sa panahon ng paghaharing militar. Pero higit sa batid ngayon ng bawat isa na kailangan ang malawak na koordinasyon at kooperasyon bukod sa nagsasariling pagsisikap.

Mula't sapul, nanindigan at nagsikap ang Partido para mapahigpit ang pagkakaisa ng lahat ng rebolusyonaryong progresibong pwersa sa bansa. Pero limitado lamang ang naging ugnayan noon sa ibang nagsasariling organisasyon dahil wala pa ang ilang kinakailangang kondisyon. Ngayon, bunga ng naipong mayamang karanasan sa paglaban sa diktadura, mabilis na umunlad, laluna sa pulitika, ang iba't ibang rebolusyonaryong organisasyon. Higit ding malakas ang Partido at kitang-kita sa gawa ang katatagan nito at kakayahang mapangibabaw sa malalaking kahirapan. Sa kabuuan, mas malawak ang batayan at mas mainam ang kondisyon para palawakin at patibayin ang ugnayan at pagtutulongan ng mga rebolusyonaryong pwersa sa bansa. Sa katunayan, mayroon nang tiyak na mga hakbang tungo rito.

Pagkatapos ng mapapait na karanasan sa kasunduang Tripoli at katusuhan ng rehimeng Marcos, muling pinasigla ng MNLF-BMA ang armadong pakikibaka para sa karapatan ng mamamayang Moro na magpasya sa sarili. Noong huling bahagi ng 1977, itinakwil nila ang kasunduang Tripoli at naglansad sila ng mga operasyong gerilya laluna sa mga probinsya ng Zamboanga, Cotabato, Basilan, Sulu at Tawi-tawi. Mang sumunod na taon, tinukoy ng MNLF-BMA ang imperyalismong EU bilang kaaway ng mamamayang Moro na tumutulong, nag-aarmas at nakikinabang sa diktadurang Marcos. Sinang-ayunan din ng MNLF-BMA ang pangangailangan ng nagkakaisang prente ng mga progresibong pwersa sa bansa para mapabagsak ang diktadura. Kamakailan, lalo pa nilang idiniin ang kahalagahan ng pursigidong pagsusulong sa armadong pakikibaka para makamit ang panibansang karapatan ng mga Moro.

May pagkakaiba ang pag-iingat ng Partido at ng HULF-BMA sa ilang mahahalagang usapin. Gayundam, hindi ito humahadlang sa paglalabas ng pag-uusap sa pagitan natin at nilagay ang karapatan ng ilang magkasalukob na pagkilos sa labas ng Pilipinas. Ang higit pang pag-uusap ng relosyong ito ay nakasalalay sa salaki sa patuloy na paglililaw sa komprehensibong progreso sa pulitika ng HULF-BMA at patuloy sa pagtutulungan sa mga praktikal na gawain sa loob at labas ng bayan.

Ang iba pang nagsasariling progresibong organisasyon ay nakabase sa ayudad pero may pwersa at gawain sa kanayunan ang ilan. Sa kabuuan, sumusuporta at susasag-ayon sila sa pakikibakang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista, at interesado sa makipagtulungan sa Partido at kilusang pambansa-demokratiko. Nakasama na rin sila ng mga pwersang pinasasunuan ng Partido sa ilang akayong masa sa kalunsuran. Kahit maliliit at mahina pa ngayon, malaki ang posibilidad na lumaki at lumakas sila bastat magpapanyagi sa rebolusyonaryong pakikibaka. Mahalaga ang partisipasyon nila para mapalawak pa ang nagkakaisang prente.

Ganap nang nahati ang Nagkakaisang Partido Demokratikong Sosyalista at mula dito'y lumitaw ang isang bagong organisasyon na nagtatakwil sa talamak na anti-komunismo, pagkahaling sa reaksyonaryong pulitika, at mga bangkaroteng ideya ng mga nasa kanan. Binubuo ang bagong organisasyon ng mga may malapit na ugnay sa masa sa kalunsuran at kanayunan at interesado sa puspupang pakikibakang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista. Kinikilala rin nila ang kahalagahan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka at ng pambansang pagpapalawak. Nagagalak ang Partido sa pagsasarili ng organisasyong ito at handa tayong makipagtutungan sa kanila para higit pa silang lumaki at lumakas.

Ilang grupo at lider na rin ang humiwalay na tuluyang-nabulok na organisasyon ng mga umangkin sa pangalan ng lumang pinagmamano na partido. Bukod sa "Grupong Marxista-Leninista" na humiwalay noong 1973 dahil sa pagsuko at pakikipagkolaborasyon ng pamunang Macapagal-Magallona sa diktadurang Marcos, may iba pang sumunod nitong nakaraang ilang taon. Sa mga ito, may mga gustong patuloy na lumahok sa rebolusyon at magpaunlad ng sariling organisasyon.

May iba pang grupoang pinasusunuan ng mga kilalang personahe sa loob ng simbahan, sa hanay ng mga propesyonal, sa mga nagtatanggol sa kalayaang sibil, at iba pa, na aktibo ring sumasalungat sa pasistang diktadura at nagtataguyod sa anti-imperyalistang pakikibaka. Sa kanilang pagtulong sa mga demokratiko at makabayang pagkilos, nagiging bahagi na rin sila ng malawak na kilusang anti-pasista, anti-imperyalista at anti-pyudal.

Ang pangkating Marcos at ang mga karibal

Isa pang mahalagang pagbabago sa Kalagayan ang pag-igting ng tunggalian sa pagitan ng pangkating Marcos at mga karibal nila sa pulitika. Kanakailan, nagsimulang totoo ang ilang grupong anti-Marcos ang matagal na nilang bantang gumamit ng dahas sa paglaban sa rehimeng Marcos. Nang ikalawang hati ng taong ito, ilang beses na nagpasabog ng bomba sa Metro Manila ang ilang grupong konektado sa mga pulitikong anti-Marcos. Bago nito, isang grupo ang nanunog ng ilang establisimyento sa Maynila at isa pa ang nadiakuhre na may planong kudeta. Kahit tila madaling nadi-organisa ang mga grupong ito nang salakayin ng pasistang militar, sinasalamin ng mga pangyayaring ito ang mabangis na sigalot sa loob ng mga naghabaring uri sa bansa. Dahil dito, lalong nagkakabuhol-buhol ang mga pagtatangka ng pangkating Marcos na paamuin ang mga karibal nila sa pulitika at hisukin ang mga ito na tumulong sa paglaban sa rebolusyonaryong kilusan.

Umbante rin sa ibang bagay ang mga pulitikong anti-Marcos nitong nakaraang ilang taon. Muling nabubuo at lumalaki ang kanilang organisasyong pampulitika at mas nagiging koordinado ang pagkilos nila. Samantalang nakatali ang marasing aktibidad sa mga gawa-gawang prosesong parlamentaryo sa

ipinapanatili ng pangkating Marcos, na natapang at masigla nilang ikinakasapya ang paglalansag sa diktadurang Marcos. Mayroon na rin sa kanila na nagsawa nang sakipagpaligsahan sa pangkating Marcos para sa batas ng imperyalismong EU, at nagiging mas interesado sa pagsulong ng kilusang masa. Kinikilala rin ng ilan sa kanila ang pangangailangan ng pakikipagtulungan sa Partido at rebolusyonaryong kilusan para ibagay ang diktadurang Marcos.

Naging mapait ang alitan ng dalawang paksyon sa loob ng mga nagkaharing uri mula nang ipataw ang pagkaharing militar, pero walang kalaban-laban ang mga karibal ng pangkating Marcos noong unang mga taon. Mabigla sila nang husto at hindi nakahanda sa munti-sungod na pagsalakay ng pangkating Marcos. Kaya nalansag ang kanilang makinangang pampolitika at nagkahiva-hivalay ang mga pangmahing lider nila. Bumalikad at narilipat na sa bagong ere ang karamihan sa mga taunan nila na nasa posisyon sa mga probinsya at munisipalidad.

Paulit-ulit silang ginipit at nilamangan ng pangkating Marcos, samantalang nagpursigi sa pakikibaka at pagsulong ang armadong pakikibaka at kilusang masa na pamununo ng Partido. Sa tulak ng mga pangyayaring ito, muling inayos nila ang kanilang organisasyon nitong mga huling taon ng nakaraang dekada; uaging mas aktibo sila sa paglaban sa diktadurang Marcos, at lumakas sila.

Sa kabilang banda, malaki pa rin ang lamang sa kasala ng pangkating Marcos; sabik sila sa kapangyarihan pero dehado ang kasalukuyang tayo sa labanan. Hindi rin pare-pareho ang takbo ng isip nila. May mga lider silang sukdulan ang pagsamba sa imperyalismong EU, takot sa nagbebangong masa at kumikiling sa pakikipagkasundo sa diktadura. Kaya hindi nawawala sa mga pulitikong anti-Marcos ang pagiging mabuway, pag-uurong-sulong at hilig sa pakikipagtawaran sa pangkating Marcos. Lalo pang dapat matyagan ang mga sakit nilang ito ngayong nag-aalok sa kanila ang pangkating Marcos ng mas malalaking konessyon at unpo sa gobyerno ng Estados Unidos ang administrasyong higit pang kumakampi sa rehimeng Marcos.

Kaya samantalang kinikilala nating paborableng solik ang pag-igting ng alitan sa pagitan ng pangkating Marcos at mga karibel nila, hindi dapat umasa nang labis dito. Habang handa tayong makipagtulungan sa mga pulitikong anti-Marcos sa mga praktikal na pagkilos na magsusulong sa pakikibaka sa diktadura, maging handa rin tayo sa posibilidad kahit ng maramihang paguko at pakikipagsabwatan nila sa rehimeng Marcos.

Ang diktadurang Marcos

Tungkol sa katayuan ng diktadura ang huli at ikaanim na katangian ng kasalukuyang sitwasyon. Nakalalamang pa rin ito nang malaki sa militar, organisasyon, pinansya at suportang dayuhan, at hindi natin kinalililimutan maski sandali ang katotohanang ito. Inasahan din nating lalaki ang suporta ng imperyalismong EU sa rehimeng Marcos dahil sa pag-upo ng administrasyong Reagan. Pero higit pang malubha ngayon ang pagkakahiwalay nito sa malawak na masa at mas malaki't malakas ang mga paghamon sa paghahari nito. Dumarang ang mga sagkang nakakasalubong ng diktadura sa pagpapakalma sa galit ng taumbayan at patuloy na pagpapatay ng kagustuhan nito.

Kasabay ng malalaking krisis sa pulitika ng nagkaharing sistema, nagkakasapin-sapin ang mabibigat na problema sa ekonomya. Hindi nakontrol ang implasyon, at taun-taong lumulubha ang problema sa dis-employe. Nakasangla ang kabuhayan ng bansa at baon ito sa utang sa mga dayuhang usurerero. Humihingi ng mas malaking garantiya sa kanilang pagpapautang ang mga dayuhang bangko. Kahit humahakot na sila ng limpak-limpak na interes at sari-saring pakinabang. Sa paglilipat sa ibayong-dagat, ang mga eksport ng Pilipinas ay tinatamaan ng kung ano-anoong paghihigpit at bumabagsak ang presyo dahil sa di malutas na krisis ng kapitalismo sa buong daigdig. Para mabigyang-kasiyahan ang sariling kasakiman at ang walang-katapuang kaluwagan at

pakinabang na hinahingi ng malalaking kapitalistang dayuhan at lokal, lalong pinipiga ng rehimen ng Marcos ang labis nang naghihirahan sa mamamayan. Dugo at mas marami na mga buwis at iba pang koleksyon ang kinakaltan sa kita ng mamamayan na hindi na nga makahabol sa mahilis na pagtaas ng mga presyo. Samantala, tinatakot ng dinisil ng pangkating Marcos ang mga manggagawa para mapigil ang pagtaas ng salid.

Inihahanda ngayon ng diktadura ang mas maraming palabas para linlangin ang mamamayan pagkatapos pumalics ang mga namang tangka nitong tulad ng pagtatayo ng palalipikahang parlamento at paglaran ng dalawang nilutong "eleksyon". Ibinabandera sa kontroladong gidiya ang "pag-aalis sa batas militar sa darating na taca", ang "pagtapos sa panahong transisyon at eleksyon para sa regular na Pambansang Assambleya sa 1984", at ang pag-ayenda sa konstitusyong Marcos kaugnay ng mga planong ito. Lahat ng bakbang na ito ay higit pang nagpapakapal sa takip sa pasista't awtokratikong paghahari nang hindi tunay na sinasalang ito. Sa pamamagitan ng surungting pampalubag-loob at sagagarbong salita, inaakala ng diktadura na mapupabigat ang tamabay, mahabawasan ang paghamon sa kanyang paghahari, at makamamniobra siya para maluwag na makatake sa mga kalaban, laluna sa Partido at rebolusyonaryong kilusan. Kung gayon, satiwasay na mapahabasa ang monopolyo ng pangkating Marcos sa kapangyarihan at ligtas ang walang-katumbas na mga pakinabang nila mula sa pasista't awtokratikong paghahari.

Walang katuturan para sa mamamayan ang "pag-aalis sa batas militar" at ang "eleksyon para sa regular na Pambansang Assambleya" na ipinapangako ng diktadura. Mahagal nang nilagalisa ng konstitusyong Marcos at ng mga buwad na plebisito't referendum ang monopolyo ng pangkating Marcos sa kapangyarihan ng mga lokal na rekrutaryo. Gayundin ang daan-daanang dekreto at utos na nagpapakipit at nagpapatupad sa monopolyong ito. Mapalooob na sa buong sistema ng mga batas ng Pilipinas ang kapangyarihang kailangan ng pangkating Marcos para patagalin nang walang tining ang paghahari nila. Nagpapatuloy ding walang makabuluhang sagabal sa batas ang paggamit nila sa kapangyarihan at sa pasistang militar para sa interes nila at ng kanilang mga kasabwat na dayuhan at katutubo. Dagdag pang euhay sa kapangyarihan ng pangkating Marcos ang pagkontrol sa malaking bahagi ng kayamanan ng bansa na nakuha nila dahil sa paghaharing militar. Sa kabila ng "pag-aalis sa batas militar", mga "eleksyon" at "normalisasyon", nagpapatuloy ang kaayusang inianak ng paghaharing militar noong 1972. Babaguhin lamang ang tatak nito.

Gayundin, may dala-dalang panganib na makalinlang sa mamamayan, partikular sa mga atrasado pang seksyon ng populasyon, ang mga bagong pakana ng diktadura. Mahigpit ang pagkontrol nito sa mga modernong instrumentong gagamit para lunurin sa kasinungalingan at pangako ang mamamayan. Mas malaking bahagi ng populasyon ang di mabisang naabot ng rebolusyonaryong kilusan; at kung gayo'y posibleng mapasakay sa mga ilusiyong parlamentaryo na ipinalalaganap ng diktadura. Naririyang din ang nabubuwag at mapagkompromisong grupo at personaje sa "oposisyon" at sa paligid nito, na laging nakaabang sa pagsungat ng anumang konsepyong galing sa diktadura. Madali silang mapatahimik bastat "makabuluhan" ang konsepyong tinatanggap nila. Total, ang tunay na hinahabol nila ay kaluwagan para sa sarili at para sa limitado't may-kayang bahagi ng populasyon, kung saari. Sa walang-tigil na pagmamamniobra at pakikipagtawaran nila, tumutulong sila sa diktadura para gawing kapani-paniwala ang mga parlamentaryong palabas na inilalako nito at papurulin ang pagkukusa at determinasyon ng mamamayan sa rebolusyonaryo't mapagpasyang pagdugong sa diktadura at sa buong mapanill na sistema.

Mainam na kalagayan para sa rebolusyon

Kung lalagumin, mapakainan ang pangkalahatang kalagayan para isulong sa mas maunlad na antas ang rebolusyonaryong pakikihaka sa diktadurang EU-Marcos. Lalo pang unigting ang mga maligang kontradiksyon sa bansa at nililigalig ng malalim na pagkakahati ang mga naghaharing uri. Makabot sa matuwag na

posisyon ang rebolusyonaryong pwersa para ibayo ang palakasin ang sarili at mas matinding dagupan ang diktadura. Sa mga darating na taon, ilang ulit pang lalaki at lalake ang Partido, hukbong bayan, kinsang masa at nagkaka-isang prente; lalong ligtang ang rebolusyonaryong arado ng pakikibaka; at magungangalit ang unos ng mga pakikibakang masa.

Ang ating mga tungkulin

Sa ating gawaing pampolitika, dapat bigyan ng partikular na pansin ang paglalantad at pagbaka sa mga bagong pakana ng pasistang diktadura habang komprehensibong isinusulong ang kilusang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista. Matiyaga't malawakang ipaliwanag natin sa masa ang mga tungkulin na pangako at tusong layuning masa likod ng mga pakarang ito. Gawin natin ito sa mga lugar na dati nang kinikilusan at nang bigit pang puspusan sa mga lugar at mamamayan na bago pa lamang mauugnayan. Ginagawa ng diktadura ang iba't ibang paraan para maging lehitimo ang paghahari nito at matabutas ng mga palabas ang paggigiit ng masa sa mga pundamental na pagbabago. Tungkulin naman nating walang-lubay na patingkarin ang mga asapin sa mga saligang suliranin ng bayan at ang wastong solusyon sa mga ito, na walang iba kundi ang demokratikong rebolusyong bayan.

Ang militante at mas matigla pang pagulong ng rebolusyonaryong kilusang sa buong bansa ang pinakapektibong sandata natin laban sa mga pakara't pagpapanggap ng diktadura. Malaki na rin ang bilang ng sulong na masang mapupukaw at naorganisa natin. Kailangang ilang ulit pang palakasin ang mga pakikibakang pinangungunahan ng pwersang ito sa kanayunan at kalunsuran. Sa pamamagitan ng kanilang rebolusyonaryong balimbawa, pinang mas malaki pang bilang ng mamamayan ang mahihimok tungo sa rebolusyonaryong landas at kanilang lililibing ang mga tangkang manlinlang ng diktadura at sa kalauna'y ang diktadura mismo.

Kasabay nito, linawin natin na ang arusang turay na pagluluwag sa mga restriksyon ng paghaharing militar ay bentaha para sa mamamayan at rebolusyon, at sa kabuu'y disbentaha sa diktadura. Kaya nga't hindi tayo tumitigil sa paglaban sa mga restriksyong ito. Sa pamamagitan ng mahirap at matapang na pakikibaka, patuloy na nilalansag ng masa ang patung-patong na sagka at pagbabawal sa mga demokratikong karapatan at pagkilos. Gusto nating paluwagin hanggang makakaya ang larangan ng hayag na pakikibaka na bukas sa mamamayan. Laging handa ang Partido na samantalahin ang mga pagluluwag, hindi para itali ang sariling kamay, kundi para ibayo pang isulong ang kilusang anti-pasista, anti-pyudal at anti-imperyalista.

Laging mataas ang pagpapahalaga natin sa kilusang masa at dapat samantalahin ang lahat ng pagkakataon para isulong ito. Paunlarin natin nang husto ang kilusang masa ng mga manggagawa, magkasaka at estudyante; gayundin ang kilusang ng ibang progresibong sektor ng lipunan. Masigaisig nating palakasin ang mga organisasyong masa, itaas ang antas ng mga pakikibakang masa, at palahukin ang mas marawi pang mamamayan sa mga rebolusyonaryong pagkilos.

Malaki ang tungkulin natin sa pag-organisa sa masa sa kanayunan o kalunsuran man. Sa maraming lugar, ang bilang ng masang nakapaloob sa mga organisasyon ay masyadong nabuhuli sa bilang ng tuwirang naiimpluwensyahan. Kinikilala natin na mahusay na palatandaan itong buhi ng mga tagumpay natin sa gawaing propaganda at ng laganap na paghahais ng masa sa rebolusyon. Gayundaman, alam na alam nating hindi sapat ang malawak na impluwensya sa pulitika para magaspanan ang malalaking gawain sa rebolusyon. Kailangan ang matibay na organisasyon para ang masa ay maging tunay na suog ng rebolusyon. Kaya habang patuloy na pinag-libayo ang gawaing propaganda, kailangang bigit pang pagbutihin ang ating gawain sa pag-organisa.

Sa pinakamaraming lugar, buuin natin ang mga linis na grupo at komiteng pang-organisa; at paunlarin ang mga ito, sa pinakamabilis na paraan, para maging ganap na sa abang masa na sumasaklaw sa paraw nang parawing mamamayan at palawak nang palawak na teritoryo. Dapat paunlarin ang mga samang masa

sa mga batayang antas. Bukod dito lalong nagiging mahalaga ang pagpapalíkas sa mga organisasyong masa sa antas ng bayan pataas para mamuno sa mga pakikibakang masa na lampas na sa baryo, pabrika, eskwelahan o komunidad ang antas ng koordinasyon. Bukod sa mga saathang lihim, dapat paunlarin ang mga hayag na organisasyong masa, laluna sa kalunsuran. Sa pag-organisa sa masa, patuloy na bigyan natin ng masusing pansin ang panlipunang pagsisiyasat, rebolusyonaryong linya sa uri solidong pag-organisa at maramihang pagasa-nay sa aktibistang masa.

Habang inaasikaso ang mga gawain na organisasyon, kailangang patuloy na palawakin ang mga pakikibakang mas. sa kanayunan at kalunsuran. Mabilis na bumibigat at nagiging masalimuot ang tungkulin dito. Kaya dapat bigyan ng malaking pansin ng mga namumunong komite ng Partido.

① Sa kanayunan, isulong natin sa mas mataas pang antas ang mga kampanyang anti-pyudal; ibig sabihin, itaas pa ang antas ng koordinasyon, target at mga anyo ng pakikibaka kaugnay ng kampanya para ibaba ang upa sa lupa, itaas ang sahod at pawin ang usura. Sa darating na mga taon, dapat na mas sistematiko mas puspusan at mas malawakang maipatupad natin ang minimum na programa ng rebolusyonaryong reporma sa lupa. Kaya lalong mahalaga ang pagsisinop ng mga panlipunang pagsisiyasat sa mga baryo at detalyadong pagbabalak sa mga kampanya natin. Higit na pasiglahin din natin ang mga aksyong masa laban sa pasistang pang-ambuso at mga pagkilos kaugnay ng mga isyung pantansa. Bukod sa masang magsasaka at manggagawang bukid, dapat bigyan ng kaulalang pansin ang pagsusulong ng pakikibaka ng iba pang progresibong sektor na masa kanayunan.

② Sa kalunsuran, patuloy tayong magpuniyagi sa pag-iipon ng lakas sa mga pabrika, eskwelahan at komunidad at sa pagtataguyod ng mga pakikibakang lalahukan ng pinakamaranginang tao mula sa iba't ibang demokratikong uri't sektor. Kasabay nito, dapat hakbang-hakbang at binalak na palakihin at padalasin ang masasaklaw na aksyong masa sa lansangan na magdadala sa mga komprehensibong layunin ng rebolusyon. Sa mga pakikibakang masa, kailangang mahusay na pag-kumbinansyunin ang mga layuning komprehensibo at partikular, at ang mga layuning matagalan at kagyat. Kung mahusay na napag-uugnay ang mga ito, tuloy-tuloy na susulong ang kilusang masa hanggang maging mas palagian ang malalaking aksyong masa na paulit-ulit na yayanig sa diktadura.

May natatanging pagpapahalaga tayo sa kilusang masa ng manggagawa. Masa magang mga yugto pa lamang ang ating pagbubuo ng lakas sa hanay nila, kung isasasaalang-alang ang dambuhalang reserba ng rebolusyonaryong enerhiya na angkin nila at ang malalaking sagka na kailangang mapangibabawan. Kailangan natin ang isang makapangyarihang kilusang masa ng manggagawa para lalong maging matatag ang proletaryong gulugod ng buong rebolusyonaryong kilusan. Kaya dapat na ilang ulit pang palawakin ang ating ugnay sa masang manggagawa at papag-alabin ang kanilang diwang palaban. Higit pa nating palaganapin ang mga welga't pakikibakang pang-ekonomiya sa mga pabrika. Kailangan ding sistematikong paghandaan ang mga pangkalahatang welga sa hinaharap at hakbang-hakbang na itaas ang pakikibakang pang-ekonomiya sa antas na pakikibakang pampulitika.

Pangunahing tungkulin din ng Partido ang ibayong pagpapalakas sa hukbong bayan at pagpapaigting sa pakikidigang gerilya. Mabilis nating nilalampasan ang magang sub-yugto ng estratehikong depensibo ng ating digmang bayan at tinutungo ang mas abanteng sub-yugto. Mula sa yugto na pangumahing tungkulin ang palaganapin sa buong kapuluan ang pakikidigang gerilya, tumutuntong tayo sa yugto ng pangumahing tungkulin ang paigtingin ito.

Hindi tayo titigil sa pagpapalagmap ng pakikidigang gerilya hanggang hindi nito masasaklaw ang buong kapuluan, pati ang mga syudad. Pero sa kagyat na hinaharap, magiging mas mahalaga ang pagbubuo ng mas matatag at mas malalaking basang gerilya at mas malalawak na larangang gerilya; ang pagpadalas at pagpapalaki sa mga taktikal na opensiho hanggang sa maging tuluy-tuloy ang pag-igting ng mga ito; at ang pagpaparami't pagpapalakas sa mga

ganap na pwersang gerilya ng hakbong bayan. Sa pagpapaulat ng mga larangang gerilya, laluna sa mga bago, maramatiling prinsipal na tungkulin ang gawaing masa. Pero papalaki ang papel ng gawaing militar at magiging prinsipal ito sa ~~labanan~~.

Para sa pagpapaligtas ng pakikidigmang gerilya, kailangan natin ang mga larangang gerilya na malawak, may aktibong baseng masa na mahusay ang organisasyon, organisasyon ng hakbong bayan na sapat ang lakas, at matibay na organisasyon at pamumuno ng Partido. Dapat paunlarin ang ganitong larangang gerilya sa mga piling bahagi ng kapuluan para matiyak ang koordinadong pagsulong ng pakikidigma sa buong bansa. Sa mga larangang gerilya, nagbubuo tayo ng mas malalaking baseng gerilya sa mga angkop na bahagi at dito'y pasigasig na paunlarin ang mga sangkap para sa paglakas ng demokratikong kapangyarihang bayan. Palalakasin natin ang mga ganap na pwersang gerilya sa panatagitan ng pagsisimula sa pagpaparami ng mga ganap na iskwad at platang gerilya sa antas ng larangan at distrito. Malawakang bubuun ang mga yunit ng milisyang bayan. Bibigyan din natin ng partikular na pansin ang maramihang pagbubuo ng mga yunit partisano, na kikilos sa loob at paligid ng mga syudad at poblasyon. Palalaganapin at pasisiglahin natin ang mga ambus, reyds at pakikidigmang partisano; at palalawakin ang partisipasyon ng masa sa mga gawaing militar. Isisistematisa din ang pagsasanay ng mas marami pang kadreng militar at mga mandirigma.

Isang kagyat at mahalagang tungkulin ng Partido ang pagbubuo ng panbangsang organisasyon ng nagkakaisang prente. Higit na paunlarin natin ang relasyon at pakikipagtulungan sa ibang nagsasariling rebolusyonaryong organisasyon at grupo; at ating lilikhain ang kinakailangang sakinarya para ayusin ang koordinasyon sa pagitan natin at nila. Kasabay nito, hakbang-hakbang na paunlarin na ang mga organo ng demokratikong kapangyarihan sa kanayunan. Sa antas ng bayan, distrito at probinsya, bubuun din ang mga organisasyong may katangiang nagkakaisang prente. Sa kalunsuran, bukod sa pagbubuo ng mga lihim na organisasyon ng nagkakaisang prente, patuloy ding paunlarin ang iba't ibang tipo ng mga aliyansang kinabibilangan ng iba't ibang organisasyon, grupo at indibidwal na handang magsulong sa mga pakikibakang anti-pasista, anti-imperyalistang at anti-iyudal. Habang matatag ang pinangangailangan ang kasarinlan at pagkukusa ng Partido at tinitiyak na hindi matatagay ang paninindigan ng proletaryado sa sari-saring programang naglilitawan ngayon mula sa iba't ibang organisasyon at grupo, kailangang pursigidong pahigpitin natin ang pakikipagkaisa sa ibang rebolusyonaryong organisasyon. Handa rin tayong makipagtulungan sa iba pang pwersang lumalaban sa diktadura kaugnay ng mga partikular na balak at pagkilos, bastat ito'y makatutulong sa pagsusulong ng interes ng sambayanan at rebolusyon. Dapat na aktibong samantalain natin ang mga kontradikeyon sa hanay ng mga kaaway at lalo pang paigtingin ito para ihiwalay ang mga sagadsaring reaksiyonaryo.

Mas masalimuot at mas mabibigat ang mga tungkuling hinaharap ng Partido. Dapat ibayong palakas ang Partido para matugunan at mapamunuan ang pagtupad sa mga ito. Higit nating paunlarin ang ating kaalaman sa mga partikular na katangian at pangangailangan ng digmang bayan sa buong bansa, sa iba't ibang lokalidad, at sa kasalukuyan't susunod na yugto. Kailangang mas masinop at mas masigasig na magsaliksik at magbiyasa sa iba't ibang antas. Kasabay nito, sistematiko nating pasiglahin at paunlarin ang pag-aaral sa Marxista-Leninistang teorya. Magbabalangkas at magpapalaganap tayo ng mga regular na kurso ng pag-aaral hanggang sa sulong na antas; magdaraos din tayo ng mga kumperensya hinggil sa mga usaping teoretikal at praktikal. Bilang pangkalahatang resulta, nais nating itaas ang antas sa teorya ng buong Partido; higit na linawin ang mga prinsipyo, oryentasyon at patakaran ng Partido sa iba't ibang linya ng gawain at saklaw, at paunlarin ang ating kaalaman at kakayahan sa pamumuno sa mga rebolusyonaryong gawain.

Kailangan ding ilang ulit na palakihin ang organisasyon ng Partido at patatagin ito sa lahat ng antas. May mahusay na batayan para marekluta sa Partido ang mas marami pang sulong na aktibistang masa at Pulang mandirigma.

Dapat mapangahas na palawakin ang Partido habang di pinalulusot ang mga elementong di kanais-nais. Bigyan din natin ng pansin ang pag-aayos ng paghahanda ng mga kandidatong kasapi at pag-aangat sa kanila sa ganap na kasapi sa tamang panahon. Haramihang buuin natin ang mga sangay at grupo ng Partido sa mga katayang antas, samantalang pinalalakas ang mga komite't organo ng Partido sa mga seksyon, distrito, probinsya, rehiyon at antas ng buong bansa. Ang target natin sa kabuuan sa darating na ilang taon ay ang pagbubuo ng malalakas at solidong organisasyon ng Partido sa mga distrito. Mula sa antas ng distrito patas, tiyakin nating macilis na matitipon kung kailangan at nakapagkokonsentra sa pangkalahatang pamumuno ang mga komiteng tagapagpaganap o kalihisan ng Partido. Kasabay nito, higit pang mahalaga ngayon ang pagbubuo ng mga kinakailangang espesyal na organong makakatulong sa pamumuno ng mga komite ng Partido sa mga antas na ito. Mangangailangan ng liha-libong kadre ang Partido para mahusay na magampanan ang mga tungkulin; kaya dapat makareon ng pagbasalak at sistema para sa pagpapalitaw, pagsasanay at pangangalaga ng mga kadre sa iba't ibang antas ng responsibilidad at lanya ng gawain.

Ang mga tungkulin sa ibayong-dagat

Habang tumatasa ang antas at umiigting ang rebolusyonaryong pakikibaka sa bansa, lalong lumalaki ang pangangailangan sa mga gawain ng Partido sa ibayong-dagat. Lalong umiikap din ang kalagayan para dito.

Nitong nakaraang mga taon, lumawak ang pakikipag-ugnayan natin sa mga kapatid at kaibigang bayan, kilusan, partido at organisasyon, laluna sa Aprika, Gitnang Silangan at Silangang Asya. Naabot ng gawain natin ang maraming bagong lugar at umahin tayo ng mahahalagang pakinabang sa propaganda at suporta para sa rebolusyong Pilipino. Mataas ang prestihiyo ng Partido at rebolusyong Pilipino sa ibayong-dagat at maraming gusto at handang tumulong dito.

Mapakahalagang palawakin pa ang ating ugnay sa ibayong-dagat. Natural na direksyon ito ng mga pagsisikap natin sa gawaing internasyonal at lubhang mahalaga sa kasalukuyan dahil sa umaangkop tayo sa mga pagbabago sa labas ng bansa na may tuwirang epekto sa pagsulong ng rebolusyong Pilipino. Ilang ulit pang mapauunlad ang gawaing ito, pero hindi pa nati malulubos ang malaking reserba ng suportang nalilikha ng patuloy na pagsulong ng mga kilusan sa pambansang pagpapalaya at rebolusyong sosyalista.

Batid nating di maihihiwalay na bahagi ang rebolusyong Pilipino ng rebolusyong proletaryo sa buong daigdig. Sa ubos-kayang pagsusulong sa rebolusyong Pilipino, ibinibigay na rin ng Partido ang pinakamalaking ambag nito sa pakikibaka ng proletaryado at mamamayan ng daigdig laban sa imperyalismo. Tinutupad natin ang pinakamataas na responsibilidad natin hindi lamang sa mamamayang Pilipino, kundi pati sa proletaryado at mamamayan ng lahat ng bayan. Kung maitataboy ang imperyalismong EU sa Pilipinas, mapatatalik siya sa isa sa natitirang pinakamatitibay na pugad niya sa Asya at tiyak na ibayong hihina ang kapangyarihan niya sa buong daigdig. Samantala, nagsisikap din tayong makapagbigay ng ibang kongkretong tulong sa mga rebolusyon sa ibang bayan.

Pinalalawak din natin ang gawain sa hanay ng ating mga kababayang nasa ibayong-dagat. Kabilang sa mga uring pinagsasamantalahan at demokratiko ang mayorya sa kanila. Sabik na sinusubaybayan nila ang mga pangyayari sa Pilipinas at laganap sa kanila ang pagtutol sa diktadurang EU-Marcos. Pinupukaw at inoorganisa natin sila para mahigpit na mapagkaisa at mapakilos sa pagsuporta sa rebolusyong Pilipino sa iba't ibang paraan. Sa gawaing ito, tulad ng sa Pilipinas, nakakasalubong tayo ng mga grupo't indibidwal na iba-iba ang dinadalang panaw sa pulitika. Kaya dapat ding magpakahulay ang mga kanama sa ibayong-dagat sa pakikipagkaisang prente at pakikipagtulungan sa lahat ng may positibong maiambag sa pagsusulong ng kasalukuyang pakikibaka sa diktadurang EU-Marcos. Bukod sa pagpapadala ng suportang materyal sa rebolusyonaryong kilusan sa Pilipinas, dapat ding hikayatin ang ating mga kababayan sa ibayong-dagat na ibanda ang sarili sa pag-uwi para tuwirang lumahok sa rebolusyonaryong pakikibaka rito.

Gumaganap ng susing papel ang mga kababayang nasa ibang bansa sa pagpapalaganap ng propaganda para sa rebolusyong Pilipino at pagbisok sa pinakamalawak na pagsuporta ng mamamayan sa bayang tinitigilan nila. Napakahalaga nito laluna sa Estados Unidos dahil sa panghihimasok sa Pilipinas ng mga imperyalistang EU at posibilidad ng muling pagsalakay nila sa hinaharap. Nag-aaral ng Marxismo-Leninismo ang pinakaprogresibo sa mga kababayan natin sa ibayong-dagat at natural na maging interesadong-interesado sila sa rebolusyon sa bayang tinitirhan nila. Gayunman, dapat ingatang nasa wastong lugar ang pakikipagrelasyon natin sa iba't ibang rebolusyonaryong organisasyon at hindi tayo labis na nabubuyo sa mga usaping panloob nila. Samantalang nagmamatyag sa mga kilalang mananabotahé at manggugulo, tulad ng mga ahentang rebisyonista at mga Trotskyista, dapat paunlarin ang pinakamalawak at pinakamabungang pakikipag-ugnayan sa mga kaibigang dayuhan.

Matamang sinusubaybayan at pinag-aaralan natin ang mga pangyayari sa daigdig, laluna ang may malaking kinalaman sa rebolusyong Pilipino at rebolusyong proletaryo sa kabuuan. Determinadong isinusulong ng proletaryado at mamamayan ng daigdig ang pakikibaka laban sa imperyalismo, kolonyalismo at hegemonismo; at nililikha nila ang pangkalahatang kalagayang napakatapaborable sa pagrebolusyon. Samantalang umiigting ang tunggalian ng dalawang superpower para sa hegemonya sa daigdig at tumitindi ang pagsasamantala't pang-aapi nila sa ibang bansa at mga mamamayan, lalo silang kinamumuhian at nababaoon sa malulubhang problema sa loob at labas ng sariling mga bayan nila.

Bunga ng agresibong pagpapalawak ng Unyong Sobyet sa Asya at Aprika, nagkakaroon ng mahahalagang pagbabago sa pagkakahanay ng mga pwersa sa daigdig. Apektado tayo ng mga pagbabagong ito laluna't malapit sa Pilipinas ang mata ng isang unos na nalikha ng agresyong Sobyet. Isang malaki at kagyat na negatibong epekto nito ang higit na pagpapatigas sa posisyon ng imperyalismong EU sa Pilipinas. Gayunpaman, nananatiling prinsipal na kaaway natin ang imperyalismong EU, tulad sa malawak na bahagi pa rin ng daigdig. Mahalagang rekisito sa pagsulong at pagtatagumpay ng rebolusyong Pilipino ang patuloy na paglawak at paglakas ng nagkakaisang prente sa buong daigdig laban sa imperyalismong EU.

Kailangang maging higit na alisto tayo sa panghihimasok ng imperyalismong EU sa Pilipinas. Bilang bahagi ng mas agresibong patakarang panlabas na itinataguyod ng imperyalismong EU, nais na higit pang patatagin ng bagong administrasyong Reagan ang pagkontrol at posisyon nila sa mga bayang kanilang dinodominahan. Hindi pa man umuupo'y saingay na ginagarantyan na nito ang mas malakas na pagsuporta sa mga pasistang diktador na papet ng imperyalismong EU. Kaya lalo pa nating pag-ibayuhin ang paglalantad sa imperyalismong EU sa loob at labas ng Pilipinas.

Sa Timog-silangang Asya, ginagamit ng imperyalismong EU ang mga papet na pasistang diktadura sa Pilipinas, Taylandia, Malaysia, Indonesia at Singapore para patuloy na makapagsamantala sa mga mamamayan, labanan ang mga kilusan sa pambansang pagpapalaya, at ipagtanggol ang kanyang teritoryo sa pang-aagaw ng Unyong Sobyet. Pinatatampok ngayon ang papel ng Asosasyon ng mga Bansa sa Timog-silangang Asya (ASEAN) na hindi raw organisasyong militar. Pero ginagamit pa rin ng imperyalismong EU ang kasunduang nagbao sa nabuwag nang SEATO para igiit ang kanyang panghihimasok sa rehiyon sa pananagitan ng militar. Kasama ng imperyalismong EU ang imperyalismong Hapones sa pagsusuhay at pakikinabang sa ASEAN at mga pasistang diktadura sa rehiyon.

Nananatiling matatag ang pagtutol natin sa agresyon at pananakop anuman ang maging balatkayo nito. Kaya habang puspulang isinusulong ang pakikibaka sa imperyalismong EU, inilalantad din natin ang kabilang superpower at nagmamatyag tayo sa mga maniobra nito.

Komiteng Tagapagpaganap
Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas

Diyembre 26, 1980